

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu na neverejnom zasadnutí konanom 24. septembra 2013 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému **M. G.**, pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 20. decembra 2011, sp. zn. 7Tos/55/2011, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie obvineného **M. G. sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Svidník uznesením z 30. novembra 2011, č. k. 1T/239/2006-88 rozhodol, že podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. sa odsúdený **M. G.**, ktorý bol trestným rozkazom Okresného súdu Svidník z 29. januára 2007, sp. zn. 1T/239/2006, uznaný vinným pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov a výkon trestu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní štyri a pol roka v skúšobnej dobe, neosvedčil a uložený trest odňatia slobody vykoná. Pre výkon tohto trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že obvinený v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia nevedol riadny život.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení a poučení o možnosti podania opravného prostriedku na verejnom zasadnutí zahlásil obvinený sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil.

Krajský súd v Prešove uznesením z 20. decembra 2011, č. k. 7Tos/55/2011-93, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **M. G.** zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom ustanoveného obhajcu 22. augusta 2013 dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky (predtým tak obvinený učinil sám a jeho dovolanie bolo prvostupňovému súdu doručené 31. mája 2013). V jeho odôvodnení uviedol dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. t.j., že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu. Tento dovolací dôvod vysvetľuje tak, že mal mať na verejnom zasadnutí, na ktorom sa rozhodovalo o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe ustanoveného obhajcu s poukazom na § 37 ods. 1, § 38 ods. 1 Tr. por.

Z uvedeného dôvodu potom obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach a súčasne zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila Okresná prokuratúra Svidník (č.l. 112), ktorá vo svojom vyjadrení uviedla, že dovolanie podané odsúdeným nie je prípustné (§ 368 ods. 1,2 Tr. por.) a tiež nie sú dané dôvody dovolania (§ 38 ods. 1 Tr. por.)

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu (uvedenému v ods. 2 citovaného ustanovenia), ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 371 ods. 2 Tr. por. *minister spravodlivosti* podá dovolanie, okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či dovolanie je podané oprávnenou osobou, či je prípustné a či je podané v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie obvineného je podané neoprávnenou osobou, pretože z jeho obsahu je zrejmé, že smeruje proti rozhodnutiu o výkone trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený. Z ustanovenia § 371 ods. 2 Tr. por. však jednoznačne vyplýva, že takéto rozhodnutie môže dovolaním napadnúť iba minister spravodlivosti.

Keďže obvinený zo zákona nie je aktívne legitimovaným na podanie takéhoto dovolania, Najvyšší súd Slovenskej republiky bez preskúmania veci na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného M. G. podľa § 382 písm. b/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. septembra 2013

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Libuša Jánošíková